

Mishnah Zevahim, chapter 14

משנה זבחים פרק יד

(1) If one slaughtered the purification cow [i.e., the red cow] outside its cavity [on the Mount of Olives opposite the Holy of Holies where the red cows were burned (see Bartenurah, Middot 2:5)], and so, too, if one offered the scapegoat [which was cast off to the desert] outside [the Temple Courtyard], he is not liable, because it says: “[Any man ... who slaughters an ox ... outside the camp.] But does not bring it to the entrance of the Tent of Appointment [... and that man shall be cut off,]” (Leviticus 17:4) [which intimates that for] that which is not eligible to come to the entrance of the Tent of Appointment, one is not liable on its account [if offered outside the Temple Courtyard].

א פרת חטאת ששֶׁרְפָהּ חוץ מגתה, וכן שעיר המשתלח שהקריבו בחוץ, פטור, שנאמר (ויקרא יז), ואֵל פתח אהל מועד לא הביאו, כל שאינו ראוי לבוא אל פתח אהל מועד, אין חִבְיֵינוּ עָלָיו: ב הרובע, והגרבוע, והמקצה, והנעבד, והאתנן, והמחיר, והכלאים, והטרפה, ויוצא דפו, שהקריבן בחוץ, פטור, שנאמר (ויקרא יז), לפני משכן ה', כל שאינו ראוי לבוא לפני משכן ה', אין חִבְיֵינוּ עָלָיו. בעלי מומין, בין בעלי מומין קבועים בין בעלי מומין עוברים שהקריבן בחוץ, פטור. רבי שמעון אומר, בעלי מומין קבועים, פטור. ובעלי מומין עוברים, עוברין בלא

(2) A *rova* and *nirva* [animals, male or female used bestially], and an animal that had been set aside [for an idolatrous sacrifice] or that had been worshipped [as an idol], or that which was a [prostitute's] fee, or exchanged [for a dog], or that which was *kilayim* [a hybrid, the offspring of two heterogeneous animals, e.g., a goat and a sheep], or a *treifah* or an animal calved by Caesarean section: If one offered these outside [the Temple Courtyard], he is not liable, because it says: “[But does not bring it ...] before the Sanctuary of the Lord” (Leviticus 17:4) — that which is not eligible to come before the “Sanctuary of the Lord” [i.e., is not a valid sacrifice], for that one is not liable [if slaughtered outside] on its account. [As for] blemished animals, whether with permanent blemishes or with temporary blemishes: if one offers them outside, he is not liable. Rabbi Shimon says; [If one offers] animals with permanent blemishes [outside], he is not liable; [however, if one offers] animals with temporary blemishes [since, these, when

רבנו עובדיה מברטנורא

א פרת חטאת. פרה אדומה. שנאמר בה חטאת היא: חוץ מגתה. מערכה של עצים מסודרים כמין גת היו עושים לה במקום ששוחטים אותה בהר המשחה כנגד פתחו של היכל. ואם שחטה חוץ למקום ההוא פסולה. אבל אינו חייב עליה משום שוחט קדשים בחוץ, דרחמנא פטריה מדכתיב ואל פתח אהל מועד לא הביאו, ומדקפיד קרא לענשו שלא הביאו, שמע מינה בעומד להביאו שם משתעי

their blemishes would have healed in the future, would have become valid for sacrifices]; he [therefore] violates a negative injunction [by slaughtering them outside]. [Regarding] turtledoves before their time [turtledoves may be offered only when fully mature] and young pigeons after their time

תַּעֲשֶׂה. תּוֹרִים שְׁלֵא הִגִּיעַ זְמַנָּן וּבְנֵי יוֹנָה שְׁעֵבֶר זְמַנָּן שֶׁהִקְרִיבָן בְּחוּץ, פְּטוּר. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, בְּנֵי יוֹנָה שְׁעֵבֶר זְמַנָּן, פְּטוּר. וְתוֹרִים שְׁלֵא הִגִּיעַ זְמַנָּן, בְּלֵא תַעֲשֶׂה. אוֹתוֹ וְאֵת בְּנֵי וּמְחַסְרֵן זְמָן, פְּטוּר. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, הֲרִי זֶה בְּלֵא תַעֲשֶׂה, שֶׁהָיָה רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, כֹּל שֶׁהוּא רָאִי לְבוֹא לְאַחַר זְמָן, הֲרִי

[pigeons may be offered only before their maturity]: If one offered them outside [the Temple Courtyard], he is not liable. Rabbi Shimon says; [If one offers] young pigeons after their time, he is not liable; [however, if he offers] turtledoves before their time [since, these in the future, when they would come of age become valid for sacrifices, therefore], he violates a negative injunction [as will be explained later]. [One who offers outside] an animal together with its offspring [on the same day, thus transgressing “You must not slaughter the mother animal and its offspring in one day” (Leviticus 22:28)], and [one who offers outside the Temple Courtyard an animal] before its time [i.e., before the eighth day, thus transgressing “It must remain with its mother for seven days,” (Exodus 22:29) since these are not viable sacrifices he] is not liable. Rabbi Shimon says; He transgresses a negative injunction, for Rabbi Shimon maintained; Whatever is eligible [as a sacrifice] later [even though it is not eligible presently, if slaughtered outside the Temple Courtyard] involves a negative injunction [of “Do not do as all the things that we do here this day; every man doing

רבנו עובדיה מברטנורא

קרא: **כל שאינו ראוי לבוא וכו'.** שאינו עתיד להקריב: **ב בלא תעשה.** הואיל וראויין לבוא לאחר זמן אין בהם כרת אלא לאו גרידא דלא תעשון ככל אשר אנחנו עושים פה היום (דברים יב): **תורים שלא הגיע זמנן.** וכדתנן בחולין (דף כב:) משיזחיבו כשרין ומקמי הכי פסולין| דתורין גדולים ולא קטנים בעינן: **ובני יונה שעבר זמנן.** דבני יונה קטנים ולא גדולים, ופסולים מתחילת הציהוב ואילך: **בלא תעשה.** הואיל וראויין לאחר זמן יש בהן לא תעשה לשוחטן בחוץ: **אותו ואת בנו.** ששחט אחד מהן ובא להקריב השני בו ביום ואסור משום אותו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד (ויקרא כב): **ומחוסר זמן.** בין שהוא מחוסר זמן בגופו שלא היה שבעת ימים תחת אמו, בין שהבעלים מחוסרים זמן כדמפרש לקמן. וצריכא לאשמועינן פלוגתא דרבי שמעון ורבנן בכולהו, דאי אשמועינן בבעלי מומין, בהא קאמרי רבנן משום דמאיסי, אבל תורים ובני יונה דלא מאיסי אימא מודו ליה לר' שמעון. ואי אשמועינן תורים ובני יונה, משום דלא חזו ואידחו, אבל בעלי מומין דחזו ואידחו אימא מודה להו ר' שמעון לרבנן. ואי תנא הני תרתוי, משום דפסולא דגופא, אבל אותו ואת בנו דפסולא מעלמא

whatever is proper in his eyes.” Moshe *Rabbeinu* taught that when you come to Israel, your freewill offerings may be offered on *bamot* (i.e., altars outside the Sanctuary), but obligatory offerings are prohibited and therefore, are temporarily withheld from being offered until the *Mishkan* was built in

Shiloh. Thus, according to Rabbi Shimon, obligatory offerings are considered offerings not yet of age, i.e., they are before their time, since the *Mishkan* was not yet built. And it is regarding these offerings that Moshe *Rabbeinu* states: “Do not do” (Gemara, Zevahim 114.)] but does not involve *karet*. But the Sages maintain; whatever [is presently not a valid sacrifice and] does not involve *karet*,

does not involve a negative injunction [the *halachah* follows this view].

(3) [The exemption from the prohibition of slaughtering outside the Temple Courtyard of] “Before its time” [mentioned in the previous Mishnah] applies both to itself [the sacrifice itself was not yet of age] and to its owner [the person was not yet eligible to offer a sacrifice]. What is considered “Before its time” as applied to its owner? If a *zav* (Leviticus 15:13-14) or a *zavah* (ibid. 15:28-30) [before the eighth day], a woman after childbirth [but before the fortieth day for a male and the eightieth day for a female (ibid. 12:3-6)], or a leper [before the eighth day (ibid. 14:10)], offered their sin-offering or [in the case of lepers] their guilt-offering outside [the Temple Courtyard], they are not liable; [but if they (the *zav*, *zavah*, the woman and the leper) offered] their burnt-offerings or [in the case of Nazirites] their peace-offerings [before their time] outside, they are liable [since these can be offered at any time as freewill offerings]. If one offers the flesh of a sin-offering, or the flesh of a guilt-offering, or the flesh of sacred

רבנו עובדיה מברטנורא

קאתי להו אימא מודו ליה רבנן לר' שמעון. צריכא. ואין הלכה כר' שמעון: **ג הזב והזבה שהקריבו בחוץ.** בתוך ימי ספרן: **והיולדת.** שהקריבה בתוך מלאת: **פטורים.** שאין מתקבלין לא לחובה ולא לנדבה: **ואשם.** בגמרא פריך, זב וזבה ויולדת בני אשם נינהו. ומשני, תני מצורע בהדייהו, שהמצורע מביא אשם: **עולותיהן ושלמיהן.** בגמרא פריך. הני בני שלמים נינהו. ומשני, תני נזיר בהדייהו, שהנזיר מביא שלמים: **בחוץ חייבין.** שהן מתקבלות בפנים נדבה לשמן לאחר שהקריבו חטאתם והמצורע את אשמו: **מבשר חטאת מבשר אשם כו.** דכל הני נאכלים לכהנים ואינן קרבים לגבי מזבח, ורחמנא אמר (שם יז) אשר יעלה עולה או זבת, מזה עולה שהיא קרבה על גבי מזבח,

sacrifices of the highest degree, or flesh of sacrifices of the lesser degree, or the remainder of the omer [after its three fingers-full was removed], or the two loaves [on Shavuot], or the showbread, or the remainder of meal-offerings; or if he pours [the oil onto the meal-offering], or mingles [it with flour], or breaks up [the meal-offering cakes], or salts [the meal-offering], or waves it, or presents

מבשר קדשי קדשים, מבשר קדשים קלים, ומותר העמר, ושתי הקחם, ולחם הפנים, ושירי מנחות, היוצק, הבולל, הפותת, המולח, המניף, המגיש, המסדר את השלחן, והמטיב את הנרות, והקומץ, והמקבל דמים בחוץ, פטור. אין חייבין עליו לא משום זרות, ולא משום טמאה, ולא משום מחסר בגדים, ולא משום רחוץ ידיים ורגלים: ד עד שלא הוקם המשכן, היו הבמות מתרות, ועבודה

[it opposite the southwest corner of the altar], or sets the Table [with the showbread], or trims the lamps, or takes off the three fingers-full, or receives the blood — [if he does any of these] outside [the Temple Courtyard], he is not liable [since the verse states: “Any man ... who **brings up a burnt-offering** or (any other) sacrifice, but does not bring it to the entrance of the Tent of Appointment to sacrifice it to the Lord, then that man will be cut off from his peoples.” (Leviticus 17:8-9) We deduce from here that only when performing outside the Temple Courtyard such acts which are similar to the actual bringing up of a sacrifice upon the altar i.e., the last and finishing rite of the service, is there liability]. Nor is one liable by performing any of these acts on account of *zarut* [the prohibition of a *zar* i.e., a stranger, one who is not a priest, only a stranger who completes the service would be liable], nor [is there liability for a priest who performed the aforementioned rites within the Temple on account of] impurity, or lack of [priestly] vestments, or the non-washing of hands and feet [although those rites performed are not valid].

(4) Before the *Mishkan* was set up, *bamot* [i.e., altars outside the Sanctuary] were permitted and the services were performed by the firstborn; after the *Mishkan*

רבנו עובדיה מברטנורא

אף כל שהוא קרב על גבי מזבח: מבשר קדשי קדשים. כבשי עצרת שהם שלמי צבור ויש להם תורת קדשי קדשים: היוצק. השמן על המנחה: הבולל. הפותת. הבולל המנחה בשמן. ופותרתה פתים: המניף. המגיש. שמניף את המנחה שטעונה תנופה. ומגישה בחוץ. המנחה שהיא טעונה הגשה בפנים בקרן דרומית מערבית כדכתיב (ויקרא ג) והגישה אל המזבח: המסדר. לחם הפנים על השלחן: פטור. דאמר קרא אשר יעלה עולה או זבח, מה העלאה שהיא גמר עבודה, אף כל שהוא גמר עבודה, יצאו אלו שאין אחד מהן גמר עבודה: אין חייבין עליו משום זרות. אם עשה זר אחת מכל העבודות הללו, כגון שבלל או פתת וכו'. וכן טמא, או מחוסר בגדים, או מי שאינו רחוץ ידיים

was set up, *bamot* were forbidden and the services were performed by priests. Sacred sacrifices of the highest degree were [then] eaten inside the curtains [of the *Mishkan* Courtyard], and lesser sacrifices [were eaten] anywhere in the camp of the Israelites.

(5) When they [crossed the Jordan with Yehoshua and] came to Gilgal, *bamot* were [again] permitted [for sacrifices

of the individual while communal sacrifices were offered only in the *Mishkan* at Gilgal]. Sacred sacrifices of the highest degree were eaten inside the curtains [of the *Mishkan*], and lesser sacrifices [were eaten] anywhere [this *Mishkan* lasted during the fourteen years of the capture and division of the Land of Israel].

(6) When [afterwards] they came to [and built the *Mishkan* of] Shiloh, *bamot* were [again] forbidden. There [the *Mishkan*] had no roof, but [consisted of] a stone edifice [i.e., four walls of stone] covered [on top] with curtains, and that was the “resting place” [referred to in Scripture, the verses read: “Do not do as all the things that we do here this day; every man (doing) whatever is proper in his eyes. For you have not yet come to the **resting place** and inheritance .... And you will cross the Jordan, and settle in the Land .... And it will be, that the place which the Lord your God will choose in which to establish His Name — there will you bring all that I command you: Your burnt-offerings, and your sacrifices” (Deuteronomy 12:9-11) i.e., the verses prohibit *bamot* once “the resting place” had been reached and “the resting place” refers to Shiloh]. Sacred sacrifices of

רבנו עובדיה מברטנורא

ורגלים, אינו חייב מיתה אע”פ שנפסל אותו דבר שעבד בו: **ד והעבודה בבכורות**. דכתיב (שמות כד) וישלח את נערי בני ישראל, אלו הבכורות שהעבודה בהם: **משהוקם המשכן נאסרו הבמות**. דכתיב (ויקרא יז) ואל פתח אהל מועד לא הביאו, מכלל דבאהל מועד תלי איסורא. ודוקא לישראל נאסרו הבמות. אבל נכרים מותרים להקריב לשמים בכל מקום ואפילו בזמן הזה. ואסור לישראל להיות שלוחם להקריב, ולא לסייעם. אבל להורות להם סדר הקרבה שרי: **ה באו לגלגל**. ולא היה שם בית אלא יריעות המשכן של מדבר: **הותרו הבמות**. דרחמנא אמר אשר ישחט במחנה וכו’ ואל פתח אהל מועד לא הביאו, פרט לגלגל שלא היה שם מחנה, שכבר בטלו המחנות והתחילו להיות נפוצים בכל הארץ. ומהאי טעמא נמי קדשים קלים נאכלין בכל מקום, שהרי לא היה שם מחנה כמו שהיה במדבר: **ו באו לשילה נאסרו הבמות**. דכתיב (דברים יב) כי לא באתם עד עתה אל המנוחה, מכלל דכשיבואו אל המנוחה, הבמות אסורות. ומנוחה זו שילה שהיתה שם מנוחה שלא היו נוסעים

בבכורות. משהוקם המשכן, נאסרו הבמות, ועבודה בכהנים. קדשי קדשים, נאכלים לפנים מן הקלעים. קדשים קלים, בכל מחנה ישראל: ה באו לגלגל והתרו הבמות. קדשי קדשים, נאכלים לפנים מן הקלעים. קדשים קלים, בכל מקום: ו באו לשילה נאסרו הבמות. לא היה שם תקרה, אלא בית של אבנים מלמטן ויריעות מלמעלן, והיא היתה מנוחה. קדשי קדשים נאכלים לפנים מן

the highest degree were eaten inside the curtains, and lesser sacrifices and second tithes [regarding which Scripture states; "But you must only eat them before the Lord your God, in the place which the Lord your God will choose" (ibid. 12:19), were eaten]

הַקְּלָעִים. קְדָשִׁים קָלִים וּמַעֲשֵׂר שְׁנִי, בְּכָל הָרוּאָה: זְ בָאוּ לְנוֹב וּלְגִבְעוֹן הַתְּרוֹ הַבְּמוֹת. קְדָשִׁי קְדָשִׁים נְאֻכְלִים לְפָנִים מִן הַקְּלָעִים. קְדָשִׁים קָלִים, בְּכָל עָרֵי יִשְׂרָאֵל: ח בָּאוּ לְיִרוּשָׁלַיִם נֶאֱסְרוּ הַבְּמוֹת, וְלֹא הָיָה לָהֶם עוֹד הַתֵּר, וְהָיָה הַיְתָה נַחֲלָה. קְדָשִׁי קְדָשִׁים,

from wherever [Shiloh] could be seen.

(7) When [Shiloh was destroyed by the *Plishtim* during the days of Eli (see I Samuel Chapter 4)] they came to Nov [and set up the *Mishkan* there] and [after it was destroyed in the times of King Shaul (see ibid. Chapters 21-22) they came] to Givon [and set up the *Mishkan* there], *bamot* were [once again] permitted. Sacred sacrifices of the highest degree were eaten inside the curtains, and lesser sacrifices [and the second tithes were eaten] in all the cities of Israel.

(8) When they came to Yerushalayim, *bamot* were forbidden and were never again permitted [even after the Temple was destroyed], and that was the "inheritance" [referred to in Scripture, where the verse reads; "For you have not yet come to the resting place and **inheritance** ...." (Deuteronomy 12:9) the verse prohibits *bamot* once the "inheritance" had been reached and "inheritance" refers to Yerushalayim]. Sacred sacrifices of the highest degree were eaten inside the

רבנו עובדיה מברטנורא

ממקום למקום כמו במדבר: בית של אבנים מלמטן ויריעות מלמעלן. דכתיב (שמואל א א) ותביאהו בית ה' שילה, אלמא בית היה, וכתיב (תהלים עה) ויטוש משכן שילה, אלמא של יריעות היה, מלמד שלא היה שם תקרה אלא בית של אבנים מלמטה ויריעות מלמעלה: ומעשר שני בכל הרואה. ולעיל לא תני מעשר שני, לפי שכל ארבע עשרה שנה שהיו בגלגל לא נתחייבו במעשרות עד שכבשו וחלקו. ובכל הרואה היינו בכל מקום שרואין משם שילה, דאמר קרא (דברים יב) השמר לך פן תעלה עולותיך בכל מקום אשר תראה, בכל מקום אשר תראה אי אתה מעלה, אבל אתה אוכל בכל מקום אשר אתה רואה: ז באו לנוב ולגבעון. כשחרבה שילה לסוף שלש מאות ושבעים חסר אחת שהיה המשכן שם, ונלקח הארון בימי עלי. באו לנוב, וחרבה נוב בימי שאול ובאו לגבעון. וכל ימי נוב וגבעון היו חמשים ושבע שנה, וכל זמן זה היו הבמות מותרות, דרחמנא אמר באיסור הבמות כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה, מנוחה זו שילה, נחלה זו ירושלים, ולמה חלקן הכתוב אלא כדי ליתן היתר לבמות בין זו לזו: קדשים קלים בכל ערי ישראל. והוא הדין למעשר שני. שהרי הקישן הכתוב דכתיב (שם) לא תוכל לאכול בשעריך מעשר דגןך וגו' וכל נדריך אשר תדור, בזמן שקדשים קלים טעונים הבאת מקום, אף מעשר שני טעון הבאת מקום. בזמן שקדשים קלים בכל

curtains [i.e., within the Temple Courtyard], while lesser sacrifices and second tithes inside the walls [of Yerushalayim].

(9) All sacrifices consecrated while *bamot* were forbidden and offered outside while *bamot* were forbidden, involve a positive and negative transgression. [The positive: "And it

will be, that the place which the Lord your God will choose in which to establish His Name — there will you bring all that I command you. (Deuteronomy 12:11) The negative: "Guard yourself, lest you offer your burnt-offerings in any place that you will see." (ibid. 12:13)], and one is liable *karet* on their account [Scripture states: "But does not bring it to the entrance of the Tent of Appointment to sacrifice it to the Lord, then that man will be cut off from his peoples. (Leviticus 17:9)] If one consecrated them while *bamot* were permitted, but offered them outside when *bamot* were forbidden, they involve a positive and a negative injunction, but one is not liable to *karet* on their account [Scripture states: "In order that the Children of Israel will bring their offerings which they sacrifice on the open field, **and bring them to the Lord**, to the entrance of the Tent of Appointment ... **And they must not offer** their sacrifices any more, to the demons after which they stray. **This will be** an eternal statute for them, for all their generations" (ibid.17:5-7). The Gemara (106b) explains that these verses are referring to a case where one consecrated a sacrifice while *bamot* were permitted, but offered it when they were forbidden, thus the positive injunction begins with: "**and bring them to the Lord**" and the negative injunction with: "**And they must not offer**" and he is not liable to *karet* since the verse says: "**this will be**" i.e., liability is only for that which is stated here, meaning the

רבנו עובדיה מברטנורא

ערי ישראל, אף מעשר שני בכל ערי ישראל: **זו והיא היתה נחלה**. האמורה בתורה כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה, דמשמע משתבואו אל הנחלה יאסרו הבמות: **ט הרי אלו בעשה**. דשמה תביאו את עולותיכם, דמשמע אבל לא בבמה, ולא הבא מכלל עשה עשה. אי נמי עשה והביאום לה, ולא תעשה דהשמר לך פן תעלה עולותיך, וכל מקום שנאמר השמר פן ואל, אינו אלא לא תעשה: **ואין חייבין עליהם כרת**. כיון שהקדישן בשעת היתר הבמות, שאין המקריב בחוץ חייב כרת אלא על קרבן שאם הקריבו בחוץ בשעת הקדשו היה חייב, דומיא דמדבר, דבכרת דשחטי חוץ

נאכלים לפנים מן הקלעים. קדשים קלים ומעשר שני לפנים מן החומה: **ט כל הקדשים שהקדישן בשעת אסור במות והקריבן בשעת אסור בחוץ, הרי אלו בעשה ולא תעשה, וחייבין עליהן כרת**. הקדישן בשעת היתר במות, והקריבן בשעת אסור במות, הרי אלו בעשה ולא תעשה, ואין חייבין עליהן כרת. הקדישן בשעת אסור

positive and negative injunctions, but not *karet*.] If one consecrated them when *bamot* were forbidden, and offered them when *bamot* were permitted, they involve [liability for] a positive injunction [since at the time of consecration there was the injunction of “And bring them to the Lord, to the entrance of the Tent of Appointment,”

(ibid. verse 5) and he waited until such time that he could not do so], but they do not involve a negative injunction [and most certainly not *karet* since the offering was in fact sacrificed when *bamot* were permitted].

(10) The following sacrifices were [only] offered in the *Mishkan* [at Gilgal, Nov and Givon although *bamot* were permitted]: sacrifices consecrated for the *Mishkan* [such as] communal sacrifices were offered in the *Mishkan*, while individual sacrifices were offered at a *bamah*. If individual sacrifices were consecrated for the *Mishkan* [i.e., he stated at its consecration his intention of offering it at the *Mishkan*], they must be offered in the *Mishkan*; yet if one offered them at a *bamah*, he is not liable. In which ways did the minor *bamah* [of the individual] and the great *bamah* [i.e., the altar at the *Mishkan*] differ? [Regarding] the leaning [of hands upon the sacrifice], slaughtering in the north, sprinkling [the blood] around [the altar on its two corners, so that it touches all four sides], waving and presenting [meal-offerings. All the aforementioned were performed at the great *bamah*, but were not performed at the individual minor

רבנו עובדיה מברטנורא

כתיב (ויקרא יז) חוקת עולם תהיה זאת להם, זאת להם ואין אחרת להם: הקדישן בשעת איסור הבמות. מההיא שעתא קרינן בהו והביאום לה, וכיון שהמתין עד שלא יבול לקיימו, נתבטל העשה על ידו, אבל לאו וכתר ליבא, דאזוהרה ועונש בשעת הקרבה כתיבי, והרי הותרו הבמות: * ואלו קדשים קרבים במשכן. כגון בזמן הגלגל ונוב וגבעון שהיה שם משכן והיו הבמות מותרות, אלו קדשים צריכין להקריבן במשכן ולא בבמה: קדשים. שסתמן הוקדשו למשכן, ומאי ניהו קרבנות צבור: קרבנות יחיד. סתמן לבמה: קרבנות יחיד שהוקדשו למשכן. שפירש בשעת הקדשן על מנת להקריבן במשכן: ואם הקריבן בבמה פטור. מאזוהרה ומעונש. שהרי הותרו הבמות. ומיזו אסור לשנות, דכתיב (דברים כג) מוצא שפתיך תשמור ועשית: במות צבור. גלגל ונוב וגבעון: סמיכה. דכתיב לפני ה' וסמן, שאין סמיכה בבמה: שחיטת צפון. דכתיב (ויקרא א) צפונה לפני ה', ואין צפון בבמה: ומתן סביב. שתי מתנות שהן ארבע דכתיב בהו (שמות כט) את הדם על המזבח סביב ולא

bamah. Regarding the leaning of hands, the verse states: “before the Lord ... he should lean his hand” (Leviticus 1:3-4); regarding slaughtering in the north, the verse states: “And he should slaughter it on the northern side of the altar, **before the Lord**” (ibid. verse 11); regarding sprinkling, the verse states: “and splash the blood upon **the altar**, around” (ibid. verse 5); regarding waving, the verse states: “A wave-offering **before the Lord**” (ibid. 7:30); regarding presenting, the verse states: “who should then bring it close **to the altar**” (ibid. 2:8) thus all these verses exclude a *bamah*]. Rabbi Yehudah says; [Since the verse which refers to *bamot* says: “Their **offerings which they sacrifice**” (ibid. 17:5, see previous Mishnah) this proves that] there were no meal-offerings at a *bamah* [even at the *bamah gedolah* of the *Mishkan*]. And [they also differ regarding the requirements of] priesthood [the verse states: “And the **priest** will then splash the blood **upon the altar** of the Lord at the entrance of the Tent of Appointment (ibid. 17:6). We deduce from here that priesthood is only necessary when officiating “upon the altar”], priestly vestments [the verse states: And they will be upon Aharon and his sons ... to **serve in the Holy** (Exodus 28:43)], service vessels [the verse states; “They shall take all the utensils with which they **serve in the holy** (Numbers 4:12)], a sweet odor [which only comes from raw and not previously cooked flesh, the verse states: “On the **altar** ... a pleasing fragrance to the Lord”], the [red] line of demarcation [separating the upper and lower altar] for [the purpose of the sprinkling of] the blood, [the verse states regarding the altar: “the netting (extending down) until the **mid-point of the Altar**,” (Exodus 27:6)] and the washing of hands and feet [the verse states: “When they come to the **Tent of Appointment**, they shall lave” (ibid. 30:20)]. However, [regarding the law of *pigul*, i.e., during the sacrificial

רבנו עובדיה מברטנורא

בבמה: **תנופה**. דכתיב תנופה לפני ה', ואין תנופה בבמה: **והגשה**. דכתיב (ויקרא ב) והגשה אל המזבח, ואין הגשה בבמה: **אין מנחה בבמה**. דזבחים אמר קרא בבמה, ולא מנחות: **כיהוץ**. דכתיב (שם יד) וזרק הכהן את הדם על המזבח, מזבח צריך כהן, ואין במה צריכה כהן: **ובגדי שרת**. דכיון דאין צריך כהן אין כאן מקום לבגדי שרת, דבבגדי שרת כתיב (שם ו) ילבשם הכהן: **וכלי שרת**. דבכלי שרת כתיב (שמות כח) לשרת בקודש, ולא בבמה: **וריה ניהוץ**. אברים שצלאן והעלן, אין בהן משום ריח ניהוץ. ודוקא במזבח דכתיב ריח ניהוץ לה'. אבל בבמה אפילו צלאן והעלן אין בכך

proceedings, he had the intent to eat or offer up its flesh after its proper] time, [the law of] *notar* [i.e., the burning of flesh which remained after its permitted time] and [the prohibition against performing sacrificial procedures during a] defilement, they were alike.

רבנו עובדיה מברטנורא

כלום: ומחיצת דמים. חוט הסקרא להבדיל בין דמים התחתונים לדמים העליונים, ואין חוט הסקרא בבמה דכתיב (שם כו) והיתה הרשת עד חצי המזבת, ולא בבמה: רחוץ ידים ורגלים. דכתיב (שם ל) בבואם אל אהל מועד ירחצו מים, ולא בבמה: הזמן. אם חשב על הקרבן לאכלו חוץ לזמנו: והטמא. אע"פ שזר כשר להקריב בבמה, אין טמא מקריב בבמה: